

”Kroppen kan ikke sammenlignes med en fysisk genstand, men snarere et kunstværk. Ideen i et maleri eller i et musikstykke kan ikke kommunikeres på anden måde end gennem udfoldelsen af farver og toner. Hvis jeg ikke har set Cézannes billeder, vil analysen af Cézannes værk stille mig over for valget mellem mange mulige ”Cézanner”, og det er perceptionen af malerierne, der giver mig den eneste virkelige Cézanne, det er deri analyserne antager deres fulde mening” (Merleau-Ponty 1945/1994, 107)

Optakt

Inden jeg indvier læseren i denne livshistoriske undersøgelse af hjertesygges livsverden, vil jeg ligesom Merleau-Ponty (1994/1945) og van Manen (1998, 10), betone det vigtige i at forstå, at det levede liv altid er mere komplekst end nogen beskrivelse eller fortolkning, som man forsøger at lave af menneskers liv. De teoretiske grunddiscipliner jeg arbejder med, stammer fra den eksistentielle fænomenologiske tradition, som arbejder ud fra tankeeksperimenter, der forsimpler virkeligheden. Filosoferne har således aldrig stillet dem selv spørgsmål om, hvordan kroppen erfarer det, at leve med en kronisk sygdom eller hvordan kroppen erfarer det, at blive sendt i et rehabiliteringsforløb. Det er disse spørgsmål, der danner grundlag for denne undersøgelse. Jeg er opmærksom på, at det er meget omfattende spørgsmål, der ikke lader sig besvare entydigt. Det komplekse er således søgt favnet, men også søgt reduceret til forståelige essentielle fortællinger, der forhåbentlig resonerer i læseren. Hensigten er, at man får et livsnært indblik i de hjertesygges livsverden, der giver indblik i betydningsfulde begivenheder i deres liv, der muliggør at vi som læsere forstår deres fortællinger og derved kan sætte os ind i, hvorfor de har levet og lever som de gør. Når man søger at indfange menneskers liv i et sådan perspektiv, er jeg opmærksom på, at det kræver en fyldestgørende analyse, som derfor også er omfangsrig – i respekt for de hjertesygges livshistorier følte jeg ikke det var muligt, at reducere materialet yderligere. Det er derfor mit håb og ønske, at man som læser følger med på den rejse det er, at ”lytte” til de hjertesygges livshistorier, der både gør os klogere på betydningen af de historiske perspektiver i det levede liv, samtidig med at vi bliver klogere på, hvad det vil sige at være i en proces med at forandre noget i sit liv.